

به نام یکتا خدای هستی بخش عالم هستی

بعدهای وجود انسان

انسان دارای دو بعد وجودی میباشد که باید آنها را بشناسد تا به سلامت و آرامش دست پیدا کند.

بعد اول جسم ظاهری انسان است که دارای اندامی ظاهر نما و شما قادر بر دیدن و لمس کردن آنها هستید.

آینه دوست ظاهر نمای انسان می باشد روبروی آن بایستید و به سخنان آن گوش دهید و با عقل و منطق، سخنان آنرا بررسی کنید و هرگز آنرا نشکنید زیرا واقعیت ظاهری شما را همانگونه که هست، به شما نشان میدهد و هر ضعفی را در وجودیت ظاهری می یابید، خود آنرا بوجود آورده اید، بنگرید چگونه؟ و تلاش خود را در جهت رفع این عیب های ظاهری

آغاز کنید و در شناخت عیب ها از عقل و منطق خود کمک بگیرید نه دیگران.

ظاهری که خداوند به شما داده است خاص صفت شما می باشد اگر صفت خود را نشناخته اید عیب از شما است نه از داده خداوند، دقت کنید کجای این ظاهر را خود عامل شده اید به خرابی، عامل را پیدا کنید و در جهت از بین بردن عامل، تلاش کنید و مطمئن باشید موفق می شوید. ظاهر خود را با عوامل ظاهر ساز، زیبا نکنید چرا که شیطان را به خود حاکم می کنید و او میگوید شما هیچ ایراد ظاهری ندارید و از این دید، چون پرده بر ایرادها کشیده اید خود، فریب خود، خورده اید و در پی از بین بردن ایراد یعنی شناخت عامل بوجود آورنده ایراد و از بین بردن آن بر نمی آید تلاش کنید از ظاهر خود بدون استفاده از عوامل ظاهر ساز راضی باشید یعنی وجودیت ظاهری خود را دوست بدارید و آنجا که خود، عامل خراب شدن شده اید شروع به سالم سازی نمائید و با شناخت خویش، خواهید فهمید که خداوند بهترین ظاهر زیبا مناسب با صفت وجودی شما، در اختیارتان گذاشته است پس با عیب جوئی های بی مورد از سوی خود یا دیگران که شما را نشناخته اند، کفران نعمت خداوند نکنید و این را بدانید چنانچه خود را بشناسید و موجودیت خویش را، که حامل صفت خاص شما میباشد، درک نمائید و آن خصوصیت را در وجود خود بحرکت آورید، دیگران نیز خواهند فهمید که این ظاهر، خاص این خصوصیت میباشد و بسیار زیباست، پس صفت ویژه خود را بشناسید چنانچه از صفات مثبت خداوند بود، آنرا بزرگ نمائید چنانچه از صفات بد بود، آنرا با کوچک کردن و تحت کنترل در آوردن بزرگ نمائید.

بعد دوم : بعد معنا

بعد معنا، همان روح انسان می باشد که عظمت خداوند است و عظمت خداوند اندیشه است اندیشه ی خود را بخواهید که به کدام سو در حرکت می باشد به سمت مثبت یا منفی.

اندیشه در انسان، دارای همان اندامی می باشد که ما، در ظاهر داریم و قابل به روئیت، با این تفاوت که اندامهای بعد معنا ، قابل روئیت نمی باشد و ما باید تلاش کنیم تا آنها را به دست آوریم با بدست آوردن آنها خواهیم یافت که ما دارای توان بی نهایت هستیم و این توان، همان توان خداوند است که می گوئیم روح خدا.

اندامهای بعد معنا را چگونه بدست آوریم؟

اندام ظاهر ما، نشانگر اندام معنا می باشد و با حرکت درآوردن اندام ظاهر به سمت مثبت، ما به اندام معنا دست پیدا خواهیم کرد مثلاً با حفظ گوش ظاهر، از شنیدن های منفی شما کم کم به سمت شنیدن صدای خداوند از درون، الهام میشوید و کاملاً خواهید فهمید که چگونه با

شما سخن میگوید و چگونه شما را از خطرات منفی آگاه می سازد، با این دو بعد، انسان یک موجود کامل می شود که در اینجا ما به مرد کامل، همان نام آدم و به زن کامل، همان نام حوا را نسبت می دهیم و بعد از این کمال، ما باید به سرچشمه ی خود که همان، عظمت کمال خداوندی، یعنی مکانی که اول بار، در آن بودیم و رانده شدیم باز گردیم که با تعیین این مکان یا هدف، که همان رسیدن به عظمت خداوند می باشد ما مسیر حرکت خود را تعیین می کنیم، لازم به ذکر می باشد که انسان تا زمانی که بعد درونی خود را نشناسد، من است و زمانی که با بعد درونی یکی شود، ما می شود یعنی زمانی با عظمت خداوند همراه است ما، و زمانی که تنها می باشد من، است پس از منم منم دوری کنید که منم منم، یعنی دور شدن از عظمت خداوند و تنها شدن و در این تنهایی سفر کردن یعنی مرگ و ناکامی، نا آرامی، حیرت و در ماندگی.

مسیر آدم و حوا، طی کردن هفت آسمان است که در آسمان هفتم به دیدار عظمت خداوند نائل می شود.

عظمت خداوند در وجود انسان می باشد و انسان با کنترل اعمال روزانه و به سمت مثبت حرکت دادن آنها، میتواند به این عظمت نز دیک شود و آنرا بشناسد، چرا که خداوند میگوید از شاهرگ گردن به شما نزدیک تر است و هنگامی اعمال روزانه کنترل شود، خداوند در هنگام خواب به شما نزدیک شده و شما با او در ارتباط خواهید بود.

اقسام خواب و نحوه خواب دیدن

خواب دیدن، یا براساس اعمال روزانه است که سراسر رنج و عذاب و وحشت است یا بر اساس حرکت بعد معنا یا همان نقطه مثبت که حرکت می کنید در عظمت مثبت و شما با برخورد به مثبت های دیگر، پی به یکسری اسرار خواهید برد.

چنانچه خواب شما از نمونه اول باشد باید تلاش کنید افعال منفی را از خود دور کنید و عیب و ایراد های منفی وجود خود را کنار بگذارید و افعال بد را، یکی یکی ترک کنید تا کم کم به خواب آرامش، دست پیدا کنید، بر خطاهای خود اعتراف کنید، نیت های خود را مثبت کنید که نیت ها خاص شما هستند و شما تنها کسی هستید که از نیت درونی خود با خبر هستید و می دانید چه افکاری در سر می پرورانید و در صورت منفی بودن نیت، شما هنگام خواب آرامش ندارید و یکسر در رنج و عذاب هستید پس نیت خود را مثبت کنید و صادقانه با خود خلوت کنید و خود قاضی بر افعال خویش باشید و در هر محکمه ای که برای خود تشکیل می دهید، صادقانه قضاوت کنید و هرگز خود، خود را فریب ندهید و در تمام نتیجه های حاصل شده، خود را مسئول بدانید و فعل های حادث شده را گردن دیگران نیندازید و خود را، به راحتی پاک و مبرا از گناه در نظر بگیرید در این محکمه شما، تنها هستید پس چرا خود را گول بزنید، صداقت را مایه افکار خود سازید و با عقل و منطقی مثبت به خود، رای دهید و در جستجوی عیب و ایراد های خود باشید و در برابر ایرادها، جبهه نگیرید و سعی کنید ایرادها را بر طرف کنید نه اینکه از گیر آنها فرار کنید به الهامات درونی، گوش کنید و خود را در برابر آنها سرسپرده کنید به این الهامات احترام بگذارید و مرتب روی آنها اندیشه کنید تا شما را کمک کند از اشتباهات خود دوری کنید و دیگر تکرار نکنید.

خواب دیدن در بعد معنا

شما زمانی به این نوع خواب خواهید رسید که اولاً مرتب تلاش در سالم سازی خود کنید و مرتب دنبال هدف و این هدف چیزی نباید باشد، بجز رسیدن و شناخت خدای یکتا برای دستیابی به آرامش و در این حرکت بعد معنا، شما نیاز به خوراک روح دارید که همان اعمال سالم و مثبت روزانه میباشد و هنگامی این اعمال و نیت از روی صداقت و درستی باشد هنگام خواب به شما خوراک لازم را می دهند و شما در خواب، حس

خوردن دارید و خواهید دید که چیزی میخورید که در ظاهر، هیچ زمان چنین طعم و مزه ای را نچشیده اید اولین خوراک در علم عرفان به نام می، یاد شده است و این می، شما را از خود بی خود کرده و آرامش خاصی را بدنبال دارد و منبعد مرتب دنبال آن هستید که باز هم از آن بخورید و این خوردن در خواب، دریافت دانائی هست که خداوند این دانش را در اختیار شما میگذارد و این دانش بنا به ظرفیت هر کس، به او القاء می شود پس سعی کنید در گرفتن دانش خداوند، حریص باشید و هرگز قانع نشوید و مرتب با سالم سازی در روز، جامهای بیشتری را در شب سر بکشید و این نتیجه و حاصل حرکت روزانه شما می باشد که خداوند سحرگاهان، مزه آن را به شما می چشاند از خود بخواید که این مزد و نتیجه حرکات خود را بهتر و واضحتر احساس کنید تا بدانید در حرکت، به سوی کدام سمت و سو هستید به سمت اعلاء اگر باشید احساسات خواب شما حالت آرامش و دستیابی به عظمت خداوندی می باشد و اگر به سمت پستی باشید همراه با خواب وحشت بوده و خوردنی های بد بو، بد رنگ میخورید و اگر حالت خواب شما هیچکدام از اینها نباشد شما مثل یک مرده متحرک هستید که هیچ، سمت و سو یا هدفی ندارید و بی هدف زندگی میکنید بی هدف زندگی کردن، بهتر از غرق شدن در افعال منفی و سقوط قهقرائی میباشد اما بهترین آن است که با خدای خود عهد ببندید که میخواهید به سوی شناخت خداوند گام بر دارید تا به سراغ شما بیاید و شما را به حرکت درآورده و در اندیشه ی مثبت حرکت درآورد، خداوند را در وجود خود جستجو کنید تا قادر به شناخت عظمت او باشید. خالق، آفریننده موجودیتش در کل هستی می باشد و هستی و بودن مخلوقات بعلت هستای او میباشد و چنانچه بر مخلوقی خداوند حاکم نباشد آن مخلوق خاصیت خود را از دست داده و نابود می شود و این عظمت در مورد انسان کاملاً نمایان است چرا که زمانی عظمت خداوند از وجود انسان خارج شود انسان به مرگ رسیده و تبدیل به عناصر سازنده ی اولیه میگردد و دیگر خاصیت جاندار بودن را از دست می دهد پس وجودیت خالق، همان اندیشه می باشد و بدنبال آن خواستن، و در اندیشه، سیر بوجود آمدن هستی گذر نمود و در پس آن با خواستن، بوجود آمد و حالت ظاهری پیدا کرده و طبق آنچه خالق از مخلوق خواسته است مخلوق موظف بر اجرای این خواسته می باشد تا زمانی که لزوم موجود بودنش به پایان برسد و بطور کلی تمام مخلوقات سیر زمان دارند و این زمان، بسته به خواست خالق می باشد که تا چه مدت باشد و در چه زمان، حکم مأموریت به پایان برسد و تبدیل به حالت اولیه گردد و در این مجموعه انسان، خالق دوم قرار گرفت چرا که خداوند در وجود او، و متحرک می باشد یعنی قادر بر اندیشه کردن می باشد و با اندیشه، توان ساختار مخلوقی جدید می باشد و نامهای نهان ازلی را به ظاهری زیبا و فعال در می آورد پس انسان خالق دوم محسوب می شود اما اندیشه اش از آن خداست و خداوند است که می خواهد مخلوقی خلق شود و

انسان خلق میکند و نامی که بر آن می گذارد نامی است که در ازل، خواست خداوند بوده است و در زمان لازم، به موجودیت آمده و صفت خاص خود را ارائه می دهد.